

Chương 283: Nhận Được Lời Mời Đi Ăn Cùng Charlotte

(Số từ: 2547)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

1:09 AM 08/04/2023

Tất nhiên, không phải ai cũng có thể diện kiến Hoàng đế. Hoàng đế cũng không gặp gỡ bất cứ ai. Từ kết quả, nó là rõ ràng.

Nếu một thường dân không có xuất thân cao quý hay bất kỳ mối liên hệ nào với triều đình muốn gặp Hoàng đế, họ sẽ phải làm một việc như cứu sống công chúa.

Về mặt kỹ thuật, đó là cái thứ hai trong trường hợp của tôi.

Vì vậy, gặp Hoàng đế là một vinh dự trong chính nó.

Tuy nhiên, tôi không phải là loại người sẽ coi đó là vinh dự cả đời.

Thay vì cảm thấy vinh dự trước viễn cảnh được gặp Hoàng đế, tôi lại lo lắng.

Hoàng đế có thể sẽ biết nhiều bí mật mà người khác không biết, bao gồm cả Bertus và Charlotte.

Tôi có thể thảo luận về các lực lượng cách mạng mà không đứng về phía nào, và đặt câu hỏi về các

hoạt động của Black Order và các âm mưu ma thuật khác.

Ngoài ra, tôi có thể có được thông tin về nhiều phép thuật tối mật.

Giả sử Hoàng đế tin tưởng thông tin tôi cung cấp, có khả năng Hoàng đế sẽ cung cấp cho tôi thông tin mà tôi muốn.

Tôi tự hỏi mối quan hệ của tôi với Hoàng đế sẽ như thế nào.

Nó có thể là tạm thời, hoặc đang diễn ra. Miễn là khả năng của tôi giúp ổn định tình trạng của Charlotte, thì có khả năng là điều sau.

Hoàng đế sẽ sớm muốn gặp tôi.

Tôi không biết khi nào sẽ đến, nhưng tôi đoán là sau lễ hội và trong kỳ nghỉ đông.

Thứ sáu.

Kỳ thi cuối kỳ đã kết thúc.

"Hừ, rốt cục cũng kết thúc!"

Đúng như dự đoán, Kono Lint không giấu được niềm vui khi học kỳ mệt mỏi này đã kết thúc.

Hơn nữa, lễ hội bắt đầu vào tuần tới. Chúng tôi sẽ tận hưởng lễ hội trong một tuần, và sau đó kỳ nghỉ đông bắt đầu.

Mặc dù kết quả bài kiểm tra cuối cùng vẫn chưa được công bố nhưng tôi nghĩ mình sẽ xếp ở đâu

đó ở mức trung bình. Tất nhiên, tôi sẽ không ở trong top đầu do bỏ lỡ nhiều lớp học.

Tôi đã không thực sự quan tâm đến điều đó ngay từ đầu, vì vậy nó không làm phiền tôi.

Tất nhiên, trong khi kỳ thi đã kết thúc, đối với một số người, đây mới chỉ là bắt đầu.

Tôi sẽ tham gia giải đấu sinh viên năm nhất.

Ellen sẽ tham gia Miss Temple.

Cliffman sẽ tham gia Mr Temple.

Và cuối cùng, Harriet sẽ tham gia Giải đấu liên khối.

"Harriet, cậu có chắc là mình sẽ ổn chứ?"

"Tôi sẽ ổn thôi. Tôi đã nghĩ về nó."

Việc Ellen tham gia Miss Temple thật đáng ngạc nhiên, nhưng điều khiến mọi người sửng sốt là việc Harriet tham gia Giải đấu liên khối. Nó vốn đã khó đối với các chuyên ngành ma thuật, và nó không chỉ là một giải đấu dành cho sinh viên năm nhất – nó là toàn khối.

Hơn nữa, vòng loại bắt đầu vào ngày mai.

Vòng sơ loại vào Thứ Bảy và Chủ Nhật sẽ xác định những người lọt vào vòng trong và sự kiện chính sẽ diễn ra từ Thứ Hai đến Thứ Tư.

Giải đấu liên khối bắt đầu vào thứ năm.

Người chiến thắng trong các giải đấu theo các năm học cụ thể được quyền tham gia sự kiện

chính của Giải đấu liên khối, nhưng việc tham gia là tùy thuộc vào từng cá nhân.

Tôi chưa quyết định có tham gia hay không. Tuy nhiên, nó không phải là một ý tưởng tồi để tham gia. Ngay cả khi chiến thắng trong Giải đấu liên khối được coi là không thể, thì cũng không có hại gì khi cố gắng vì bản thân thử thách.

Thật lố bịch khi nghĩ rằng chiến thắng là điều hiển nhiên trước cả chiến thắng thực sự.

Vòng sơ loại giải đấu năm nhất bắt đầu vào thứ Bảy.

Và sau đó là Miss & Mr Temple.

Khi kỳ nghỉ đến sau đó, tôi sẽ phải giải quyết từng nhiệm vụ còn lại.

Khi Kono Lint phấn khích, Liana cũng vậy.

Cô nắm lấy một tay của Ellen và Cliffman và bắt đầu kéo họ đi.

"Đi nào!"

"Được rồi."

"Chúng ta thực sự phải... Ah, ah, được rồi! Tôi hiểu rồi! Tôi sẽ đi! Tôi sẽ đi!"

Cliffman định nói điều gì đó, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt đầy sát khí của Liana, mặt anh tái nhợt và anh miễn cưỡng gật đầu.

Sự phấn khích của Liana cao theo một nghĩa khác với của Harriet, và rõ ràng là cô ấy rất xúc động.

Tôi tự hỏi liệu cô ấy có từng nỗ lực nhiều như vậy vào bất cứ việc gì không.

Dù sao...

Chọn ai cho Miss Temple thật đây?

Đó là một sự đau đầu quyết định giữa lợi nhuận và thực tế.

Sẽ không có ai trong phòng đào tạo hôm nay vì Cliffman và Ellen đã biến mất. Tôi đoán họ có thể sẽ ở dinh thự của quý tộc vào cuối tuần và chỉ quay lại để chuẩn bị. Có vẻ như họ đã được ký túc xá cho phép.

Harriet đến ký túc xá của câu lạc bộ nghiên cứu phép thuật, và lần đầu tiên sau một thời gian, không có nhiều người trong ký túc xá chính.

Dù sao, học kỳ thứ hai của năm đầu tiên đã kết thúc vào ngày hôm nay. Lễ hội chỉ là lễ hội.

Mặc dù đang là mùa đông và không có người ở gần ký túc xá của Royal Class, nhưng không khí lễ hội vẫn tràn ngập. Hoặc có lẽ đó chỉ là cảm giác của tôi. Mặc dù thời tiết lạnh, có một cảm giác phấn khích kỳ lạ trong không khí.

Hội học sinh đã lấp đầy khoảng trống do sự kiện chính bị hủy bỏ, trận đấu giữa Royal Class và Orbis Class, bằng nhiều buổi biểu diễn, buổi hòa nhạc và các cuộc thi thể thao giao hữu.

Các câu lạc bộ khác nhau của Temple và thậm chí cả các sinh viên đã tốt nghiệp đã hợp tác trong các sự kiện này. Mặc dù có thể gây thất vọng cho những người dự đoán trận đấu, nhưng chúng tôi không thể làm gì nhiều về điều đó.

Tôi đã không mất cảnh giác.

Không có ai ở phòng đào tạo, tôi đã nhận được những bài học đặc biệt từ Saviolin Tana. Tất nhiên, tôi không đơn độc; Ludwig và Scarlett cũng ở đó.

Delphine và Erich đã không đến. Cả hai đều có lý do riêng của họ.

Erich, anh chàng đó, gần đây dường như đã cố gắng nhiều hơn, nhưng rõ ràng là anh ta đang làm không tốt. Anh ấy có tài năng nhưng đã thi đấu quá nhiều trong quá khứ.

Tuy nhiên, anh ta có tài năng trong kiếm thuật.

Tôi chỉ có năng khiếu về kiếm thuật, không có tài năng. Nhưng kỹ năng của tôi tốt hơn nhiều so với Erich có tài năng.

Cuối cùng, tôi nhận ra rằng sự hiện diện của Ellen đã giúp tôi nhiều như thế nào.

Có vẻ như tôi đang ở trong một tình huống mà tôi có tài năng về kiếm thuật.

Được dạy dỗ bởi một thiên tài quá mức tài năng, sự tiến bộ trong kiếm thuật của tôi nhanh hơn nhiều so với người có tài năng.

Ví dụ, Ellen giống như lọ thuốc doping của tôi.

Một năm là một thời gian dài, nhưng nó quá ngắn để một người bình thường có thể chế ngự được một người có tài năng.

Vì vậy, một cách tự nhiên, tôi không thể không đánh giá lại những gì tôi đã trải qua cho đến bây giờ.

'Đó không phải là cách cậu làm điều đó.'

Tôi nhớ Ellen đã nói thế và bắt đầu dạy kiếm thuật cho tôi.

Những nỗ lực của tôi bắt đầu với Adriana và tăng cường khi Ellen tham gia.

Tôi sẽ không thể hoàn thành bất cứ điều gì nếu tôi chỉ có một mình.

Tôi có thể vẫn đang sống như một kẻ thấp kém hơn một người như Erich.

*Kang!

"Tốt. Nhưng có một vấn đề là mất đi độ chính xác khi dốc toàn lực."

*Kang!

"Đừng quá phản kích, Reinhardt. Đó là đặc điểm nổi bật nhất của cậu, nhưng... lại là một điểm đáng tiếc."

'Liệu cậu ấy có cảm thấy khó chịu nếu tôi gọi đó là khuyết điểm không?'

Nó hiện lên hết trên mặt rồi kìa...

Làm ơn đừng thiên vị tôi nữa...

"[Tăng cường sức mạnh ma thuật] của cậu còn rất không ổn định. Đương nhiên, hiện tại cậu còn có thể làm được đã là ấn tượng rồi. Đừng quá khắt khe."

Saviolin Tana không chỉ chăm sóc tôi mà dĩ nhiên là cả Scarlett và Ludwig nữa.

Ban đầu, Tana có vẻ hơi ngần ngại trước tinh thần chiến đấu quá mức của Ludwig. Nói chính xác, có vẻ như cô ấy cảm thấy gánh nặng hơn là không thích nó.

Cô ấy ưu ái tôi, và có vẻ như cá nhân cô ấy thích Scarlett.

Nhưng sau đó...

*Kaang!

"Tôi, tôi sẽ làm lại lần nữa!"

*Puhuk!

"Cậu có ổn không?"

"Tôi không sao! Tôi sẽ làm lại!"

*Bang!

"Bây giờ thì..."

"Không! Chỉ một lần nữa thôi, làm ơn!"

Nhìn Ludwig đứng dậy sau khi bị xử lý thô bạo, vẻ mặt của cô ấy dường như thay đổi.

'Cậu ta là gì vậy? Đùa nhau à?'

'Họ nói rằng tài năng của cậu ấy là [thể lực], nhưng ...'

'Thật kỳ quặc...'

'Cậu ta là thứ gì vậy...'

'Đáng sợ...'

Ludwig tiếp tục yêu cầu Tana thêm các bài học với sự hăng hái không kém ngay từ đầu.

Ludwig là một nhân vật quá trung thực.

Tôi không nói về sự trung thực của một người, mà là sự trung thực của niềm tin.

Tôi có thể thiếu sót, nhưng tôi tin rằng tôi có thể cải thiện.

Tôi có thể yếu đuối, nhưng tôi tin mình có thể trở nên mạnh mẽ hơn.

Tôi có thể dao động, nhưng kết quả là tôi sẽ trưởng thành hơn.

Anh ấy là một nhân vật bước ra từ truyện tranh cổ điển dành cho các cậu bé.

Nó sáo rỗng và hiển nhiên.

Tuy nhiên, khi bạn gặp phải một người như vậy trong cuộc sống thực, bạn không thể không cảm thấy sợ hãi.

ý chí không thể phá vỡ.

Một người thử lại sau hàng chục lần thất bại.

"Hãy làm điều đó một lần nữa!"

Tôi nghĩ rằng tôi đã trở nên khùng khiếp.

Nhưng nhìn Ludwig, người nghiêng rằng không phàn nàn, ngã, treo cổ tay và bị đánh, vẫn bày tỏ lòng biết ơn vì cơ hội này và liên tục hỏi ý kiến của Tana với một nụ cười.

Tôi nhận ra một lần nữa rằng một người thực sự khùng khiếp là một người như anh ta.

Không phải họ nói rằng những người làm việc chăm chỉ không thể đánh bại những người thích nó sao?

"Scarlett, trong khi anh chàng đó làm việc của mình, chúng ta hãy tập luyện cùng nhau."

"À, vâng. Reinhardt."

Tôi là một nhân viên chăm chỉ.

"Hừ!"

*Kang!

Ludwig thích nó.

Nhân vật chính.

Ở bên cạnh anh, với [sức mạnh tinh thần] không thể phá vỡ, cứu thế giới.

*Kang!

Tôi siêng năng vung kiếm.

"Reinhardt."

"Vâng?"

Sau buổi học đặc biệt, Ludwig gọi tôi.

"Cậu sẽ tham gia giải đấu năm nhất, phải không?"

"Đúng vậy."

"Scarlett và tôi cũng quyết định tham gia. Cậu có biết không?"

"Ah, tôi không biết."

Không có gì đáng ngạc nhiên vì tôi đã mong đợi họ tham gia. Điều đáng ngạc nhiên là Scarlett, lẽ ra ban đầu phải tham gia Miss Temple, nhưng giờ lại tham gia giải đấu.

Ludwig nói vậy, chỉ về phía sân tập.

"Tôi sẽ luyện tập thêm. Tuy nhiên, tôi không biết liệu Tana-sensei có chấp nhận yêu cầu của tôi hay không."

Anh cười toe toét một cách ngu ngốc.

"Nếu tôi thua cậu một cách quá đáng thương, như vậy có phải là thất lễ không?"

Ludwig dường như cho rằng anh ta không thể đánh bại tôi.

Tuy nhiên, anh ấy vẫn sẽ cố gắng hết sức. Bởi vì đó là con người của anh ấy.

Hãy làm việc chăm chỉ.

Hãy sống tử tế.

Hãy Trung thực.

Những câu nói sáo rỗng như vậy tập hợp lại để tạo thành một con người kỳ dị.

"Vậy tôi đi đây! Chúc may mắn ở vòng sơ loại ngày mai! Tôi cũng sẽ cố gắng hết sức!"

"Được rồi."

Ludwig đã trở nên mạnh mẽ hơn nhiều so với trong nguyên tác. Đó là phần thưởng cho việc không tham gia vào những vấn đề phiền phức.

Nhưng càng nhúng tay vào những chuyện rắc rối, tôi càng có được nhiều lợi thế kỳ lạ.

Do đó, do đã dính vào nhiều sự cố kỳ lạ, tôi chắc chắn mạnh hơn Ludwig bây giờ.

Nhưng liệu sau này tôi có mạnh hơn Ludwig không?

Tâm lý phi thực tế đó của anh ta không có giới hạn. Anh ta chắc chắn cũng có thứ gì đó giống như [Dòng máu anh hùng].

Tana dường như cảm nhận được rằng Ludwig là một người khác thường. Tana có vẻ hơi bị áp đảo về tinh thần, nhưng cuối cùng, sức mạnh tổng hợp của họ không tệ.

Vì cô ấy đã gặp anh ấy sớm hơn, Ludwig sẽ trở nên mạnh mẽ hơn với một tốc độ đáng kinh ngạc.

Tana có thể đã tổ chức buổi học đặc biệt này để dạy tôi, nhưng trên thực tế, nó sẽ khiến Ludwig trở nên mạnh mẽ hơn với tốc độ chóng mặt.

Anh ấy có thể sẽ giữ Tana trong suốt kỳ nghỉ. Tana có thể không biết rõ về anh ta, nhưng có lẽ cô ấy sẽ không từ chối lời cầu cứu của Ludwig.

"Reinhardt."

"Ừm, chuyện gì?"

Trong hành lang ký túc xá Class B, Scarlett cất tiếng gọi.

"Cậu có muốn đi ăn tối không?"

"Bữa tối?"

Tôi nhận ra rằng tôi đã không ăn tối vì bài học đặc biệt. Tuy nhiên, thật là ngạc nhiên khi Scarlett nói ra một điều như thế này.

"Công chúa Charlotte nói nếu có thời gian, chúng ta cùng nhau ăn cùng nhau."

Ah tôi hiểu.

Không có gì ngạc nhiên khi cô ấy dường như không tập luyện thêm cho giải đấu.

Kể từ khi Charlotte trở lại ký túc xá, chúng tôi luôn thận trọng với nhau, chỉ chào hỏi nhau khi gặp mặt mà không trò chuyện đàng hoàng.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading